

POVÍDÁNÍ

O PEJSKOVĚ A KOČIČCE

(OD KARLA ČAPKA)

JAK SI PEJSEK ROZTRHL KAŤATA.

Když ještě pejsek a kočička spolu hospodařili /však jsme o tom tuhle vypravovali, jak si šikovně umyli podlahu a jak se potom oba na slunci sušili/ a měli ještě svůj domeček a vedli si v něm své hospodářství, byla jednou velikonoční neděle a tak si řekli, že půjdou spolu na výlet. Sluníčko pěkně svítilo. "Půjdem třeba do lesa," povídá pejsek, "kampak jinam bychom šli, když je tak hezky?"

"I třebas do lesa," řekla kočička. "Jenom škoda, že nemám žádný slunečník, když sluníčko tak krásně svítí. Dělala bych s ním v lese parádu. To jistě ještě nikdo neviděl kočičku s parapletem."

"Ale, však ono ti to neuškodí, když tě sluníčko trochu opálí," povídal pejsek; "jsi beztak po té dlouhé zimě nějak bleďá. A teď už se dlouho neolizuj a pojď!"

"No, no, vždyť se přece musím drobátko upravit, když jdu v neděli ven," řekla nato kočka. "Člověk musí přece na sebe trochu hledět. Podívej se jen na sebe, jak vypadáš: máš jedno ucho nahoru a druhé nakřivo. Uši se mají nosit stejně."

Pejsek si narovnal uši a šli. Cestou si vykládali, co budou v lese dělat. Že si tam budou hrát na schovávanou a na Jeníčka a na Mařenku a chvíli taky na honěnou. A pak že si lehnou na záda do trávy a budou se dívat na modré nebe. Co tak šli, koukal se na ně z křoví zajíc. "Hehe," začal se posmívat, "ten pejsek má jedno ucho nahoru a druhé nakřivo! Takhle," a udělal to po pejskovi. Byla to pravda. Pejsek si nedal na uši pozor a měl každé jinak. "Koukej, on se ti posmívá!" řekla kočička. Pejsek se na zajíce rozzlobil a rozběhl se za ním do křoví. Ale zajíc utekl a byl už dávno pryč. "Ono v tom křoví bylo moc trní," řekl pejsek, "ale kdybych byl chtěl, byl bych ho dohonil." "Škoda šatů do takového trní," řekla kočička a šli do lesa dál.

Když tak šli, potkali je o kousek dál děti, které si tu šly na výlet. Děti se podivily, jak pěkně si tu jdou spolu pejsek s kočičkou a ještě se se za nimi ohlédly, ale pak se začaly smát. "Jejeje," volaly, "koukněte, holky, koukejte, kluci, ten pes má roztrhané kalhoty! Kouká mu z nich košile!"

"Prý mám roztrhané kalhoty," povídá pejsek. "Podívej se, kočička, že ne." Kočička prohlížela pejska se všech stran. "Ba ano, pejsku, už to tak je. Katě jsou vzadu roztržené až hanba." "To bude od toho, jak jsem vlítnul za tím zajícem do trní," bědoval pejsek. "To je ostuda, takhle roztrhané katě, zrovna na velikonoční neděli. Kdybychom to aspoň mohli spravit. Nemáš s sebou nit?" "To nemám," povídala kočička, "ale snad něco cestou najdeme, nějaký kousek provázku, nebo něco takového."

"Hele," rozhlížel se pejsek, "tamhle, myslím, něco je!" koukají a byla to dlouhá dešťovka. Ležela tam rovně natažená a myslela si, že ji nikdo nevidí. "Vždyť je to rovné," štouchla do toho kočka, "to je tužka." Dešťovka se lekla a zamotala se do kolečka. "Ba ne," křičel pejsek, "to není žádná tužka, vidíš, je to provázek! Vezmi ho a zašij mně ty katě!" Kočička vzala dešťovku a zašila pejskovi dešťovkou katě. "Tak, teď už se mně nikdo nebude smát," liboval si pejsek a šli zase dál a povídali si o Sněhurce a Sedmi havranech.

Jak tak šli, dešťovka se ze svého leknutí vzpamatovala. "Já přece nejsem žádný provázek, já jsem dešťovka," pomyslila si a začala se potichu z těch katí pomalu soukat ven. Vyvlíkla se polehounku až do půl ven: "Tak prosím, že jsem dešťovka," řekla, to teprve budete vidět, až vylezu celá ven."

Šla kolem slepice a vidí, že pejskovi vylézá z katí dešťovka. Zobla, vytáhla dešťovku a spolkla ji. "Tadyhle byla dešťovka a ta vám vyžrala do kalhot díru. Však jsem jí za to potrestala: snědla jsem jí a už je po ní."

Kočička se dívá a vidí, že pejsek má katě zase celé rozpárané. "Vždyť to byl provázek a vy jste nám ho, kmotra, snědla! Čím pak teď zašijeme pejskovi kalhoty?" "Ba ne," povídá slepice, na mou duši, byla to

dešťovka a žádný provázek; to byste koukala, jak se kroutila! Dešťovky, to já znám, a zrovna jsem měla na dešťovku chuť. A jestli chcete ty kalhoty zašít - však taková díra v katích dělá opravdu ostudu, zvláště dneska na velikonoční neděli - když půjdete ještě o kousek dál, tak tam bydlí švadlena a ta vám to snad zašije.

Tak teda šli pejsek s kočičkou k švadleně. "Hm, panečku, to je pořádná díra," povídá švadlena, "ale dnes je velikonoční neděle a to já nešiju. Ledaže byste mně za to udělali také nějakou práci: to byste mně museli vychytat v komoře všechny myši. Ale to vám povídám, ne abyste mně tam pak vypili mléko a snědli mazanec a telecí s nádivkou!"

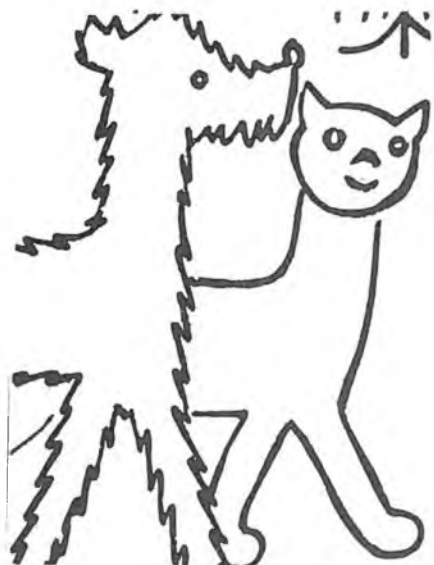
Pejsek a kočička slíbili, že myši vychytají a že v komoře nic nesmlsají. Švadlena je zavedla do komory. Myši se lekly pejska a kočičky a zalezly do svých děr. "Však já je dostanu ven," šeptala kočička. Postav se, pejsku, doprostřed komory a dělej tam "Tancuj, tancuj, vykrúcaj", a já pak obstarám to ostatní.

Pejsek se postavil doprostřed komory a čile se tam do kolečka vykrúcal. "Jéje!" začala volat kočička, "to je k smíchu, taďy je pejsek v roztrhaných kaťatech a on se ještě k tomu vykrúcá!"

Myši byly zvědavé a chtěly se také zasmát. Tak vylezly ze svých děr chechtaly se pejskovým katím a kočka je vychytala, že tam ani jedna myš nezbyla.

"Dobře jste to udělali," pochválila je švadlena a zašila pejskovi díru v kalhotách. "A protože jste mně v komoře nic nesmlsali, tak vám dám něco s sebou."

Dala jim každému hrneček mléka a kus mazance a pejsek a kočička šli spokojeně domů.

U Č E N Í - M U Č E N Í

(podle k. steigerové)

RUKA ruka

PŮL _____

HUSA _____

ROZUM _____

KUS _____

TABULE' _____

SŮL _____

POMALU _____

HŮL _____

LEZU _____

DŮM _____

NESU _____

Lezu pod stůl. Znáš ten dům? Beru pero a tužku.
Dones mléko a sůl. Budete dnes večer doma?

DOPLŇ :

Bud _ zítra ráno sluníčko? Helena bud _ dnes odpoledne doma.
Ruda lez _ pod stůl. Pavel m _ drát a provaz. Mára hled _
sůl a máslo. Jana dáv _ na stůl chléb.

VEVERKA

VEVERKA ČIPERKA, SEDÁ V RUDÉM KOŽÍŠKU,
RÁDA JÍ JADÉRKA, ZE ŠIŠEK A OŘÍŠKŮ.
SKOČ VEVERKO SKOČ, S NÁMI SE TU TOČ.

ODPOVĚZ :

Kolik prstů máš na každé ruce? _____
Které zvíře má rádo med? _____
Kdo dává mléko? Jaký je cukr? _____
Co dělá sluníčko? _____

DOPLŇ y - a - e :

hodn_ sestra

drah_ auto

lev_ oko

star_ strom

siln_ provaz

prav_ ruka

těžk_ úkol

tepl_ čaj

studen_ voda

velik_ zahrada

hodn_ kluk

rozbit_ okno

hork_ léto

sladk_ med

nov_ postel

mal_ dítě

čern_ pes

červen_ míč

CHYBA	<u>chyba</u>	VYSOKÝ	_____
RYBA	_____	ČESKÝ	_____
MYJE	_____	CHYTRÝ	_____
MALÝ	_____	HEZKÝ	_____
SÝR	_____	NOVÝ	_____
SYN	_____	RYCHLÝ	_____

JEDNA, DVĚ

JEDNA, DVĚ, TŘI, ČTYŘI, PĚT,
 COS TO JANKU COS TO SNĚD?
 BRAMBORY PEČENÝ, BYLY MÁLO MAŠTĚNÝ,
 BRAMBORY PEČENÝ, BYLY MÁLO MAŠTĚNÝ.

RÁNO	<u>ráno</u>	<u>večer</u>	_____
VESELÝ	_____	_____	_____
ČISTÝ	_____	_____	_____
MALÝ	_____	_____	_____
STUDENÝ	_____	_____	_____
CHUDÝ	_____	_____	_____

MOUKA	<u>mouka</u>	MOUDRÝ	_____
LOUKA	_____	DLOUHÝ	_____
HOUKÁ	_____	HLOUPÝ	_____
SOUSED	_____	BROUK	_____
KOHOUT	_____	FOUKÁ	_____
HOUSKA	_____	KOUPÁ SE	_____

Mám star_ kolo a nov_ boty.
DOPLNĚ : Milada si ber_ modr_ klobouk.
 Dáša má velik_ hlad a má mal_ housk_ .
 Pan Novák má velk_ dům, ale mal_ zahradu.

CO SE JÍ A CO SE PIJE ?

maso	čaj	kakao
šunka	cukr	vajíčko
voda	salát	sůl
chleba	kaše	pivo
mléko	ovoce	mák
nudle	salám	med
tvaroh	párek	jablko
jahody	limonáda	knedlíky

JARO	<u> jaro </u>	JAKÝ	_____
JÁMA	_____	JINÝ	_____
JAHODA	_____	JMÉNO	_____
PIJE	_____	JEZERO	_____
HRAJE	_____	MYJE	_____
MOJE	_____	POJEDU	_____

HÁDEJ CO JE TO ?

Má to hlavu jako kočka, má to nohy jako kočka,
má to ocas jako kočka, mňouká to jako kočka a
není to kočka. Co je to ? _____

POSVÍCENÍ

TO JE ZLATÉ POSVÍCENÍ,
TO JE ZLATÁ NEDĚLE,
MÁME MASO A ZAS MASO,
K TOMU KOUSEK PEČENĚ.

TO JE ZLATÉ POSVÍCENÍ, TO JE ZLATÉ PONDĚLÍ,
MÁME MASO A ZAS MASO, JAKO VČERA V NEDĚLI.

NOC	<u> noc </u>	CIBULE	_____
KLEC	_____	OCET	_____
LÍMEC	_____	KOCOUR	_____
CIHLA	_____	ULICE	_____
CESTA	_____	OPICE	_____
LAVICE	_____	PRÁCE	_____

DOBŘÝ DEN ! DOBROU NOC ! NAZDAR ! AHOJ !
NASHLEDANOU ! PROSÍM ! DĚKUJI !

Č

Čítanka, článek, klíč, učitelka, čas, český,
čepice, člověk, čekám, učím se.

DOPLŇ :

My mluví ___ česky a vy mluv ___ anglicky.
Pan učitel hled ___ nový, český článek.
Helenka a Milada ber ___ čítanku a čt ___ si.
Vlasta maluje ___ veliký obraz.

7

P O H Á D K Y

FRANTIŠKA HRUBÍNA

PERNÍKOVA CHALOUPKA

"Odkud ten náš holub letí?"

"Letím z lesa, milé děti,
vrkú, vrkú, vrkú."

"Cos tam viděl, holoubku?"

"Perníkovou chaloupku
u černého smrku."

"Viděls také Mařenku?"

"Jakpak by ne, holenku!
Viděl jsem ji s Jeníkem
krmili se perníkem."

"A když z okna na zahradu
vystrčila baba bradu,
nebáli se, holoubku?"

"Kdepak! Zamkli chaloupku
na cukrový klíč -
a už byli pryč!"

SMOLÍČEK A JEZYŇKY

Prší, prší, celý les
ve vodě se topí dnes.

"Ťuk, ťuk, ťuky, Smolíčku,
otevři nám světničku!"

"Jezyňky, jen pojdte dál,
jelen před chvilinkou vstal."

"A co snídal, Smolíčku?"

"Snídal čerstvou travičku."

"A co ještě?"

"Vodu z deště."

"A co víc?"

"Pak už nic."

"To se dobře nasnídal.
My zas půjdem o dům dál."

"Kampak byste chodily?
Sluníčko si popílí
a jelen vás, těšte se,
bude vozit po lese."

Prší, prší, celý les
ve vodě se topí dnes.
Jezyňky jdou v dešti dál.
Kdepak by jim otvíral!

ČERVENÁ KARKULKA

"Kam, Karkulko malá, kam?"

"A kam neseš košíček?"

"Lesem chodím sem a tam.
Co ty, vlku, tady chceš?"

"K svátku babičce jej nesu.
Už jsem přešla sedm lesů,
bydlí támhle - kousíček."

"Sháním na zub kousek trávy,
po trávě se dobře tráví."

"Chceš-li, já tě doprovodím."

"Vlku vlku, to je lež,
vlci trávu nejedí!"

"I ne! Ráda sama chodím."

"To holčičky nevědí!"

"Čímpak je tvůj tatínek?"

"Vědí, pane vlku, vědí,
ale odkud, nepovědí.
Náš pes také trávu nejí,
kosti on má nejraději."

"Hádej! Dělá ohýnek,
ten ohýnek rudě šlehne,
kam dopadne, nic se nehne.
Tatínek je myslivec."

"Já jsem vlk, ne pes,
budu-li chtít, sežeru tě!"

"Aha, to je jiná věc!
A kdepak je v tuhle chvíli?"

Trávu si jez, máš-li chutě,
je jí plný les!"

"Kousek odtud vlky střílí,
tamhle u těch velkých stromů.
Počkej na něj chvíličku!"

"Copak máš v tomu košíčku?"

"Už nemám čas, musím domů.
A pozdravuj babičku!"

"Bábovku a kytičku."

RODIČE !

Nedopusťte, aby Vaše děti zapoměly mateřský jazyk! České knihkupectví "DIALOG" ve Frankfurtu/M. Vám zdarma zašle seznamy dětských knih a literatury pro mládež. Napište si na adresu: Buchhandlung "DIALOG", Gutleut Str. 15, 6 Frankfurt/M. 1 /tel.: 0611/234806 /.